

ring? For hvis ikke bare Dansk Folkeparti, men også Det Konservative Folkeparti er uenige i det, så står vi jo i en fantastisk gunstig situation, når vi skal til at diskutere den konkrete udførelse af Globaliseringsrådets indstilling.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg skal da virkelig beklage, hvis jeg har givet hr. Per Clausen og andre anledning til at tro, at Det Konservative Folkeparti ikke står hundrede procent bag det meget ambitiøse globaliseringsforslag. Det gør vi da naturligvis. Og vi ser, at vi har et system i dag, som fungerer, men som i højere grad også skal være i stand til at kunne samarbejde med de aktører, der er i det private og i samfundet, som netop gør det her konkret og sikrer, at de ting, vi arbejder med, også bliver til gavn for samfundet.

Men hr. Per Clausens præmis er, at det ene udelukker det andet. Det er jo ikke tilfældet, og det tror jeg egentlig hr. Per Clausen udmærket er klar over.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Hele humlen med det her forslag er jo, at Enhedslisten udtrykker en eller anden form for bekymring for den stigende andel af private midler i forskningen, og hvis man tager det som udgangspunkt, så kan man da godt se, hvad det er, Enhedslisten mener, nemlig at private midler i forskningen vejer meget tungt. Novo Nordisk har f.eks. et forskningsbudget, der er en tredjedel af, hvad Danmark bruger alt i alt af offentlige midler på forskning. Så er der et stigende krav om medfinansiering af offentlige forskningsprojekter. Og det kan man jo som Enhedslisten vælge at sige er et stort problem.

Vi vælger på linje med mange andre her i dag at sige, at vi skal være glade for, at der også er private virksomheder, der investerer i forskning. Det, det handler om for os, er jo at finde ud af, hvad det er for nogle vilkår, der skal gælde, så man får de bedst mulige resultater, flest mulige ordentlige resultater.

Her synes jeg jo egentlig, det er vigtigt at nævne, at Enhedslisten peger på to problemstillinger i den her sammenhæng. Den ene er jo en påstand om, at stigende privat medfinansiering

forringer kvaliteten af den offentlige forskning eller i hvert fald truer kvaliteten af den offentlige forskning. Det er én problemstilling.

En anden problemstilling, som Enhedslisten rejser, er, at vi ikke får forsket nok i væsentlige samfundsmæssige problemer.

Vi synes, at det er to forskellige problemer, og vi synes i virkeligheden ikke, de bliver løst med de her demokratiske nævne, som Enhedslisten nu skyder ind. For os er der ét hovedproblem, som Enhedslisten slet ikke går ind i med sit beslutningsforslag, og det er mangelen på offentlige investeringer. Det er jo det, det hele handler om.

Når vi ikke får forsket nok i væsentlige samfundsmæssige spørgsmål, så handler det jo om, at det offentlige ikke investerer penge nok i de her områder. Man kan ikke bebrejde virksomheder, at de har deres egne interesser. Kræftens Bekæmpelse er blevet nævnt. Det er da fuldstændig legitimt, at Kræftens Bekæmpelse vil investere i projekter, der kommer deres medlemmer til gode. Det, vi skal sikre, er, at der er åbenhed og klare regler for, hvordan det foregår, og specielt, når det er i samarbejde med det offentlige.

Så vores dagsorden – og jeg synes, det er et hovedbudskab, vi i hvert fald må kunne blive enige om – er, at det er så vigtigt, at vi kommer op i gear, når det gælder de offentlige forskningsinvesteringer, at vi kommer op på den ene procent af BNP, som vi nu har fået stillet i udsigt skal nås i 2010. Hvornår det kommer, og hvordan det kommer osv., og om vi skal hulle os igennem fra finanslov til finanslov og alt det dér, er jo en diskussion, vi har med regeringen, men det er den diskussion, vi synes er central. Vi synes faktisk, at man skal overveje at gå endnu længere end 1 pct., måske gå op på 1,2 pct., når man udvider horisonten til 2015. Det er faktisk det, Velfærdskommissionen også har gjort opmærksom på på baggrund af den erhvervsstruktur, vi har, og fordi vi er et lille land.

Vi gjorde måske rigtigt i at satse endnu længere og endnu videre på offentlige forskningsmidler. Vi mangler jo en forskningsstrategi inden for væsentlige områder, det gælder f.eks. sundhedsområdet. I dag er der jo faktisk slet ikke nogen strategi her i landet for, hvad der er vigtige samfundsmæssige spørgsmål, som vi burde investere mere i. Det har vi ikke, og i virkeligheden er det jo også i et eller andet omfang der, hunden ligger begravet. Det hænger sammen med de manglende midler.